

καὶ Κινέζοι· εἰσὶν ἐξήκοντα δύο, λευκοὶ δὲ τρι-
άκοντα ἑννέα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τριῶν
γυναικῶν. Πάντες δὲ οἱ κατὰδικοὶ ἀπηγγονί-
σθησαν ἐκτὸς τριῶν Ἰνδῶν τουφεκισθέντων.

Ὅπως ἡ πλήρης ἡ θλιβερά αὕτη ἀπαρίθμη-
σις, δέον νὰ προσθῶμεν καὶ τὰς συνοπτικὰς
θανατικὰς ἐκτελέσεις, γινομένας κατὰ τὸν νό-
μον τὸν καλούμενον Λύντς, δηλαδὴ νόμον τοῦ
ἀντιποίνου. Κατὰ τὸ 1882 ἐξετελέσθησαν πεν-
τήκοντα ἑπτὰ τοιαῦται ἐπὶ τριάκοντα τεσσά-
ρων λευκῶν καὶ εἴκοσι τριῶν μαύρων. Ἀλλὰ
χάριν δικαιοσύνης πρὸς τοὺς τελευταίους τού-
τους δέον νὰ εἰπώμεν ὅτι, ἂν ἐν τῇ στατιστικῇ
τῶν θανατώσεων βλέπομεν πληθὺν μαύρων δυ-
σανάλογον, τοῦτο δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι δια-
πράττουσιν ἐγκλήματα περισσότερα τῶν λευ-
κῶν, ἀλλ' ἔνεκα τῆς κατὰ τοῦ χρώματος αὐ-
τῶν προλήψεως ἡ δικαιοσύνη δείκνυται ἀμεί-
λικτος πρὸς αὐτούς. Συχνάκις μάλιστα ὁ νό-
μος τοῦ Λύντς ἀποστέλλει εἰς τὸν ἄλλον κό-
σμον μαύρους πιθανῶς ἀθώους.

Πρὸς τοὺς λευκοὺς ὅμως ἐπικρατεῖ μείζων ἐ-
πιείκεια. Ἐὰν δολοφόνος, ἔχη τὴν τιμὴν καὶ
τὴν εὐτυχίαν νὰ φέρῃ λευκὴν ἐπιδερμίδα, οὐδέ-
ποτε ὑποβάλλεται εἰς οἶας ὁ μαύρος βασάνους
καὶ κακουχίας, καὶ ἂν ἔτι δὲν δικάζεται κα-
νονικῶς, καὶ ἔτι ἂν ἐνέπεσεν εἰς σπείραν πολι-
τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦ Λύντς συνοπτικῶς δι-
καζόντων.

Ὁ Ροβέρτος Ζίφεν, πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας
τῆς στατιστικῆς τοῦ Λονδίνου καὶ τμηματάρ-
χης τῆς στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς ἐμ-
πορίας, ἐν τινι συνεδριάσει ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ
ἀνθρώπινον γένος εἶνε καταδεδικασμένον ν' ἀ-
ποθάνῃ μετὰ τινα χρόνον οὐχὶ διὰ τοῦ πυρός,
ὡς προφητεύουσιν αἱ Γραφαί, οὐχὶ διὰ τοῦ ὕδα-
τος, ὡς τοῦτο συνέβη ἤδη πλειστάκις, οὔτε διὰ
τῆς ἀποψύξεως τῆς γῆς, ὡς διατείνονται γεω-
λόγοι τινὲς, ἀλλὰ διὰ τρόπου πάντων φοβερω-
τάτου—διὰ τῆς πείνης. Τὰ πρὸς συντήρησιν
μέσα, κατὰ τὸν Ζίφεν, καθίστανται ὀσημέραι
ἀνεπαρκέστερα. Ὁ πληθυσμὸς πολλαπλασιάζε-
ται πανταχοῦ διὰ ταχύτητος ὅλως δυσαναλό-
γου πρὸς τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ πάντως θὰ
ἐπέλθῃ ἐξάντλησις τούτων ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἡμέ-
ρᾳ μὴ ἀπεχούσῃ πολὺ τῆς ἐποχῆς ἡμῶν, ἐκτὸς
ἂν ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἐπινοήσῃ ἄλλα μέσα ἐ-
κτὸς τῶν γνωστῶν πρὸς μείζονα γονιμοποίησιν
τοῦ ἐδάφους.

Ὁ Ζίφεν λαμβάνει ὡς παράδειγμα τὰς Ἡ-
νωμένας Πολιτείας, ὧν ὁ πληθυσμὸς διπλα-
σιάζεται κατὰ 25 ἔτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ αἰ-
ῶνος καὶ ἐντεῦθεν. Μετὰ 100 ἔτη ὁ πληθυσμὸς
αὐτῶν ἄρα θ' ἀνέλθῃ εἰς 800 ἑκατομμύρια.
Ἡ αὐξησις αὕτη, ἐπιλέγει ὁ Ζίφεν, δὲν ἔχει ὁ-
μοίον παράδειγμα ἐν τῇ παρελθόντι, καὶ δέον

νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ μέγιστον πολιτικὸν φαινό-
μενον τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Αἱ κυβερνήσεις τῆς
Εὐρώπης δὲν δύνανται τοῦ λοιποῦ νὰ βαρυν-
θῶνται ὑπὸ τῆς ιδέας ὅτι προωρίσθησαν νὰ δια-
δραματίζωσι τὸ πρωταγωνιστοῦν πρόσωπον ἐν
τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τοῦ κάτω τούτου κόσμου.

Ὁ Ζίφεν λοιπὸν τεκμαίρεται ὅτι ἡ ἐπαύξη-
σις τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπι-
σχεθῇ ἐν τῷ προσεχῇ αἰῶνι, ἐκτὸς ἂν οἱ ἄνθρω-
ποι ἐφεύρωσι μέσον νὰ ἐξάγωσιν ἐκ τοῦ ἐδάφους
πολλαπλασίαν τῆς νῦν τροφῆς.

Τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον περὶ τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ πρε-
σβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Π. Βράϊλα εὐρίσκομεν
ἐν τινι ἀλληλογραφίᾳ τοῦ «Αἰῶνος» ἐκ Λον-
δίνου :

Ἐσπέραν τινὰ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ὑψηλῆς
Πύλης μετὰ τοῦ ἡμετέρου δυπλωμάτου καὶ τι-
νων ἄλλων ἀπέρχοντο ἐπισήμου συναναστρο-
φῆς. Ὁ πρῶτος, ἀπερχόμενος, περιεβάλλετο τὸ
ἐπανωφόριόν του, πρὸς τοῦτο δὲ κατὰ συνήθη
φιλόφρονά τύπον συνέδραμεν αὐτῷ ὁ κ. Βράϊλας.

— Ἡ Ἑλλὰς βοηθεῖ τὴν Τουρκίαν, ἔσπευσε
νὰ παρατηρήσῃ χαριεντιζόμενος εἰς τῶν παρι-
σταμένων.

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς
Ἑλλάδος, ἀλλ' ἵνα ἀπέλθῃ.

Κατὰ τινα ἐφημερίδα τοῦ Μεξικῶ ὁ μέγι-
στος μαργαρίτης τοῦ κόσμου εὐρέθη ἐσχάτως
ἐν τῇ κάτω Καλιφορνίᾳ ὑπὸ τινος δούτου τοῦ
ἐμπορικοῦ οἴκου **Gonzalez et Ruffo**. Ὁ μαργα-
ρίτης οὗτος ἔχει τὸ μέγεθος λεμονίου, ἔχει βά-
ρος 75 καρατίων, καὶ ἔχει μῆκος μὲν ἐνὸς δα-
κτύλου, πλάτος δὲ τριῶν τετάρτων τοῦ δακτύ-
λου. Ὁ πρὸ τῆς εὑρέσεως τούτου μέγιστος
τῶν μαργαριτῶν εἶχεν εὐρεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν χώ-
ραν κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑπὸ τῶν Ἰησοῦτι-
δων κατοχῆς αὐτῆς, κοσμεῖ δὲ τὸ στέμμα τῆς βασι-
λείας τῆς Ἰσπανίας.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἡ ἀναπνοή.

Κατὰ τὸν ἱατρὸν **Ward** ἡ ρίς εἶνε ὁ μόνος
ἀγωγὸς, δι' οὗ πρέπει νὰ διέρχεται ὁ ἀήρ ἐν τῇ
λειτουργίᾳ τῆς ἀναπνοῆς, τὸ δὲ στόμα δέον νὰ
ἐπιβοηθῇ εἰς τοῦτο μόνον κατὰ τινὰς περιστά-
σεις, ὡς λ. χ. ἐν καιρῷ δρόμου ταχέος. Ὁ ἀήρ
διερχόμενος διὰ τῶν μυκτῆρων θερμαίνεται, ἀ-
ποκαθαίρεται καὶ φθάνει ἀβλαβὴς εἰς τὰ λεπτὰ
ὄργανα τῆς ἀναπνοῆς· ἐνθ' ἂν εἰσέλθῃ διὰ τοῦ
στόματος, ἐκτὸς τοῦ ὅτι φθάνει ψυχρὸς εἰς τοὺς
πνεύμονας, φέρει μεθ' ἐαυτοῦ σκόνην καὶ ἄλλας
ὕλας λίαν ἐπιβλαβεῖς.